

För vinningslystnad han ej höll opp
Förrn styckad var hennes döda kropp.

Juveler, pängar och allt de togo
Och sen om liket de väl rådslogo,
Ty i en koffert hon stoppades.
Och henne gömma de hoppades.

Men ödet vill ej sin gunst dem skänka
Ty i Marseille börjar man misstänka,
Då ifrån kofferten flöt det blod
Der den ibland annat resgods stod.

En lögnhistoria tillreds de hade
Och sin oskuld de i dagen lade,
Men intet hjälpte, förbi all tur,
De måste krypa i hvar sin bur.

Det var då för dem ett gräsligt omen
Ty de ju kunna ej undgå domen
Och nacken borde de mista få,
Ty de förtjänat det begge två.

Men ack moralen den lär oss alla:
Den fåfång är måste skönlöst falla.
Derför bör kvinnan, så nätt och fin,
Ej spöka ut sig som fru Levin.